
Zamanımızın Altı Hastalığı 4-Bizi birbirimize bağlayan bağları bilmemek

Zamanımızda çokca görülen ve toplum hayatımıza en çok zarar veren hastalıklardan "**bizi birbirimize bağlayan bağları bilmemek**" konusunu açıklayacağız.

Zamanımızda çokca görülen ve toplum hayatımıza en çok zarar veren hastalıklar şunlardır:

[1. Ümitsizliğin içimizde hayat bulup dirilmesi](#)

[2. Doğruluğun sosyal hayatımızda ölmesi](#)

[3. İçimizdeki düşmanlık hissine sevgi bağlamak](#)

[4. Bizi birbirimize bağlayan bağları bilmemek](#)

[5. Bulaşıcı hastalıklar gibi yayılan baskı unsurları](#)

[6. Sadece kendi menfaatlerini düşünmek](#)

Yapılan araştırmalara göre dünyadaki Müslüman sayısı yaklaşık 1,5 milyar civarında olduğu tahmin ediliyor. Yani Müslümanlar günümüzde dünya nüfusunun %23'ünü oluşturur. Dünya üzerinde bu kadar çok müslüman olmasına rağmen malesef birlik olamadığımız için İslam düşmanları çok fitnelerle İslam dünyasında kan akıtmaktadır. Alemin hali malumdur. İşte bu İslam düşmanlarını durduracak ve onların tasallutunu defedecek en önemli kalkanımız Peygamber Efendimiz(asm) sancak-ı şerifi altındaki ittihad-ı islamdır. Çünkü birlikten kuvvet doğar. Fakat biz müslümanları birleştiren bağları bilmediğimizden bu birliktelik tam olarak sağlanamamaktadır. O yüzden bu makalede **Bizi birbirimize bağlayan bağlardan** bahsedeceğiz.

Ebu Musa el - Eşari (ra) den rivayet olunduğuna göre şöyle demiştir: Resulullah (sav):

"Mümin mümine karşı, parçaları birbirini bağlayıp tahkim eden bina gibidir, buyurdu ve (bu bağlılığı göstermek için Resul-i Ekrem) parmaklarını birbirinin

arasına geçirip kenetledi." (Hadisi Buhari ve Müslim rivayet etmiştir.)

Aynı komutanın emri altında askerlik yapanlar veya aynı memlekette doğan hemşehriler dostluk ve kardeşlik bağlarını yıllar boyu unutamazlar

Evet, inkâr edemezsin ki, sen bir adamla beraber bir taburda bulunmakla, o adama karşı dostâne bir bağ anlarsın; ve bir kumandanın emri altında beraber bulunduğunuzdan, arkadaşâne bir alâka telâkki edersin. Ve bir memlekette beraber bulunmakla, kardeşane bir münasebet hissedersin. Halbuki, imanın verdiği nur ve şuurla ve sana gösterdiği ve bildirdiği esmâ-i İlâhiye adedince vahdet alâkaları ve ittifak bağları ve uhuvvet münasebetleri var.

Meselâ, her ikinizin Hâlıkınız bir, Mâlikiniz bir, Mâbudunuz bir, Râzıkınız bir—bir, bir, bine kadar bir, bir. Bütün Allah'ın isimleri adedince bir bir.

Hem Peygamberiniz bir, dininiz bir, kıbleniz bir—bir, bir, yüze kadar bir, bir.

Sonra köyünüz bir, devletiniz bir, memleketiniz bir—ona kadar bir, bir.

Bu kadar bir birler ittifak etmeyi ve birleşmeyi, muhabbeti, sevgiyi ve kardeşliği gerektirdiği ve kâinatı ve küreleri birbirine bağlayacak mânevî zincirler buldukları hâlde, düşmanlığa ve kine sebebiyet veren örümcek ağı gibi ehemmiyetsiz şeyleri tercih edip mü'mine karşı hakikî düşmanlık etmek ve kin bağlamak, ne kadar o bizi birbirimize bağlayan bağlara bir hürmetsizlik ve o sevginin sebeplerine karşı bir alaycılık ve o kardeşlik müsabetine karşı ne derece bir zulüm olduğunu, kalbin ölmemişse, aklın sönmemişse anlarsın.

Bu kadar bağlar bizi birbirime bağlaması gerekirken tam ittifak edememizin sebeplerinden en mühimi ırkçılık, ve bizim ırkımızdan olmayan bir kardeşimize aşağı nazarla bakmaktır.

IRKÇILIK VE ASABİYET

Ey insanlar! Şübhesiz ki biz, sizi bir erkek ve bir dişiden (Âdem ile Havvâ'dan)yarattık. Birbirinizi tanımanız için de sizi, milletler ve kabîleler kıldık. Doğrusu Allah katında sizin en üstün olanınız, en takvâlı olanınızdır. Muhakkak ki Allah, Alîm (herşeyi hakkıyla bilen)dir, Habîr (herşeyden haberdâr olan)dir. Hucurât 13

İnsan, ırkıdan dolayı ne iyi olabilir, ne de kötü... İyinin ve kötünün tarifleri içinde böyle bir unsur yok. Bunu her akıl tasdik ettiği gibi, her vicdan da yakînen bilir... Bir insanın iyiliğinden söz ederken; onun güzel ahlâkını, takvasını, salih amelini, dürüstlüğünü, çalışkanlığını anlatırız. Bunların tamamı onun iradesiyle ilgilidir. Kimse kendi ırkını kendi iradesiyle seçmediğine göre, biz 'falan adam iyidir, çünkü filân ırka mensuptur.' diyemeyiz. Peygamber Efendimiz(asm) buyurdular ki:

“İrkçılığa davet eden bizden değildir.”

“İrkçılık üzere savaşan bizden değildir.”

“İrkçılık üzere ölen bizden değildir.” Hadis-i Şerif

İrkçılık esas olarak şeytana dayanır. Çünkü, aslıyla övünmeyi, başka asıldan gelenleri hor görmeyi o başlatmıştı... **“Onu topraktan yarattın, beni ise ateşten”** diyerek Hz. Âdem'e (A.S) secde etmemişti... **“Ateř topraktan üstün. Öyle ise ben kendimden daha aşağı birine nasıl secde edebilirim?”** diyerek isyanını müdaafaya kalkışmıştı.

Peygamber Efendimiz(asm) **'Veda Hutbesi'**ndeki řu sözlerini hatırlayalım ve kendimize rehber ittihaz edelim:

“Ey İnsanlar!.. Rabbiniz birdir, babanız da birdir. Hepiniz Âdem'in çocuklarıdır. Âdem ise topraktır. Arabın Arap olmayana, Arap olmayanın da Arap üzerine üstünlüğü olmadığı gibi, kırmızı tenlinin siyah üzerine,

siyahın da kırmızı tenli üzerine bir üstünlüğü yoktur. Üstünlük ancak takvada, Allah'tan korkmaktır. Allah yanında en kıymetli olanınız O'ndan en çok korkanınızdır.”

MUSTAFA VE AHMET

Mustafa ve Ahmet iki samimi arkadaşları. İlkokuldan buyana arkadaşlıkları devam etmekteydi. Bir gün Ahmet Mustafa'nın kalbini bilmeyerek kırdı ve buna kendisi de çok üzüldü. Mustafa ise Ahmet'le küsme kararı aldı. Ahmet kendisinden ne kadar özür dilediyse de Mustafa bir türlü barışmaya yanaşmadı.

Bunu duyan öğretmen Salih bey iki arkadaşı yanına çağırdı onlara şöyle nasihatlerde bulundu.

“Evet çocuklar aranızda geçen tatsız durumu duydum çok üzüldüm. Siz birbirinizi çok seven, arkadaşlığı eskiye dayanan arkadaşlarıdır. Aranızda geçen tatsız durumun küçük bir mesele olduğunu unutmayın. Sizi birbirinize bağlayan bağlar dağ gibi büyük ve kabe gibi önemlidir”

Mustafa: “Nedir onlar öğretmenim” diye söz aldı.

Salih öğretmen: “Mesela her ikinizin Allah'ı bir, Kur'an'ı bir, peygamberi bir, dini bir, kıblesi bir, memleketiniz bir, devletiniz bir bir bine kadar birlik ve beraberlik bağları vardır. Bu bağlar çok büyüktür, dağlar gibidir. Bütün bunlar bizleri birliğe, sevgiye, kardeşliğe götürür. Aramızdaki küçücük meseleler küçücük çakıl taşları gibi şeylerdir. Çakıl taşları gibi olan kusurları, hataları dağ gibi büyütüp arkadaşımıza düşmanlık etmek, arkadaşımıza kin bağlamak bize yakışmaz. Aksi takdirde aramızdaki bu değerlere çok büyük haksızlık etmiş oluruz. Akıllı olan bu durumdan şiddetle uzak durur.” diyerek iki arkadaşına güzel bir nasihat verdi.

Mustafa: “Öğretmenim sizi dinlerken şunu çok iyi anladım. Bizi birbirimize bağlayan sebepler o kadar kuvvetli ve büyükmüş ki değil bizi, gezenleri bile bir arada tutacak kuvvetteymişler. Ben o dağ gibi değerlerimizi hafife almışım, çakıl taşı gibi küçük, örümcek ağı gibi

önemsiz sorunları gereksiz büyütmişüm, arkadaşım bir yanlış yapmış fakat ben de onu affetmeyerek ben de yanlış yapmışım. Ahmet'e olan hakkımı helal ediyorum" der ve iki arkadaş kucaklaşırlar helalleşirler ve eskisinden daha güzel arkadaş olarak hayata devam ederler.

[Bu konudaki slaytı üst seçeneklerdeki "İslamiyet" seçeneğinden "Kısa Sunular" seçeneğine tıklayarak ulaşabileceğiniz gibi buraya tıklayarak da ulaşabilirsiniz.](#)